Sygn. akt **OS 20/22**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Olimpia Marcewicz-Kochnio**
Sędziowie: **r.pr. Beata Franus-Wyrwich - sprawozdawca**
r.pr. Ewa Piórecka

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…) r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnego (…) na skutek odwołania z dnia (…) r. – doręczonego dnia (…) r. - od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2022 r., poz. 1166) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Olimpia Marcewicz-Kochnio r.pr. Beata Franus-Wyrwich r.pr. Ewa Piórecka

Sygn. akt: **OS 20/22**

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu jawnym w dniu (…) r., Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie rozpoznał sprawę ze skargi Pana (…) na postępowanie radcy prawnego (…) na skutek odwołania z dnia (…) r., (data wpływu do Okręgowej Izby Radców Prawnych (…)r.) od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (dalej OIRP) z dnia (…) r., sygn. akt: (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia z uwagi na niepopełnienie przewinienia dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (…) r., do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga na działalność radcy prawnego (…). Skarżący – (…) zarzucił radcy , że będąc ustanowionym z urzędu pełnomocnikiem w jego sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w (…) o sygn. akt: (…), złożył mu wizytę w domu , podczas której zastraszał Skarżącego i żądał zaprzestania składania pism do sądu, w których Skarżący wnosił o zmianę pełnomocnika z urzędu.

W ramach czynności sprawdzających Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie wezwał radcę do złożenia wyjaśnień. Pismem z dnia (…) r. doręczonym dnia (…) r., radca prawny (…) złożył pisemne wyjaśnienia, w których w sposób wyczerpujący odniósł się do zarzucanych mu czynów. Radca wskazał, że m.in. pismem nr (…) z dnia (…)., doręczonym (…) r., został wyznaczony jako pełnomocnik z urzędu dla Pana (…) w sprawie o sygn. akt (…) prowadzonej przez Sąd Okręgowy w (…), następnie radca prawny udał się do Sądu Okręgowego w (…) celem zapoznania się z aktami sprawy. Radca prawny wskazał także, że w dniu (…) r., nadał listem poleconym pismo adresowane do Skarżącego, w którym poinformował o fakcie ustanowienia radcy pełnomocnikiem z urzędu, skarżący nie podjął próby kontaktu z radcą. Dnia (…) r., radca prawny ponowił próbę kontaktu ze Skarżącym.

Pismem z dnia (…) r., Skarżący poinformował radcę o złożeniu do Sądu Okręgowego w (…) wniosku o sprostowanie omyłki, oraz o braku chęci kontaktowania się z radcą. W ocenie Skarżącego owa omyłka dotyczyła faktu przyznania z urzędu radcy prawnego w sytuacji gdy wnioskował o adwokata. W związku z Postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia (…)r, w którym Sąd oddalił wniosek Skarżącego (…), a także z uwagi na fakt, iż pismo Skarżącego nie zawierało wypowiedzenia pełnomocnictwa, radca prawny (…) w dniu (…) r., udał się do miejsca zamieszkania Skarżącego. Jak wynika z pisemnych zeznań radcy prawnego z dnia (…) r., wizyta ta odbyła się celem poinformowania skarżącego o treści Postanowienia Sądu

Okręgowego w (…)z dnia (…) r., oraz ustalenia przyczyn braku kontaktu ze strony Skarżącego. Radca prawny zaprzecza zarzutom jakoby nakłaniał Skarżącego do odstąpienia od składania pism, mających na celu wymuszenie zmiany pełnomocnika oraz jakoby kierował wobec (…) jakiekolwiek groźby.

Radca prawny wskazał, iż w związku z doręczeniem w dniu (…) r., przez Sąd Okręgowy w (…) Postanowienia z dnia (…) r., wraz z zobowiązaniem do złożenia przez radcę pisma procesowego pod rygorem pominięcia, z ostrożności procesowej w dniu (…) r., złożył pismo wraz z wnioskiem o zwolnienie z funkcji pełnomocnika z urzędu.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie postanowieniem z dnia (…) r. sygn. akt: (…) odmówił wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie. W ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie zarówno analiza treści pisemnych wyjaśnień radcy prawnego jak i dołączonych do nich dokumentów nie pozwala uznać, iż radca prawny (…) dopuścił się naruszenia swoich obowiązków zawodowych oraz zasad etyki zawodowej, które w świetle art. 64 ust. 1 ustawy o radcach – stanowiłyby podstawę odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Od Postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie w dniu (…) r., odwołanie wniósł Skarżący. W odwołaniu tym (…) ponowił zarzuty kierowane względem radcy prawnego (…), oraz wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do Rzecznika Dyscyplinarnego celem ponownego rozpoznania.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Okręgowe Sądy Dyscyplinarne ma na celu ustalenie czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych przez obowiązujące przepisy prawne w szczególności, czy doszło do naruszenia przepisów ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166) oraz zasad Kodeksy Etyki Radcy Prawnego, a także służy odpowiedzi na pytanie czy i w jakim zakresie naruszenie to jest przez radcę zawinione, a w konsekwencji ewentualne wymierzenie obwinionemu kary dyscyplinarnej. Ponadto uprawnieniem Sądów Dyscyplinarnych rozpatrujących sprawy w trybie odwoławczym jest kontrola prawidłowości i zasadności postanowienia wydanego przez Rzecznika Dyscyplinarnego w świetle poczynionych ustaleń faktycznych i prawnych sprawy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, w pełni podzielił ocenę zawartą w zaskarżonym Postanowieniu Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, iż zarzuty podniesione w skardze nie znalazły potwierdzenia w

materiale dowodowym zebranym w sprawie. Z analizy dokumentów zebranych w toku postępowania dowodowego wynika, iż radca prawny (…) dochował należytej staranności i sumienności w wykonywaniu zawodu radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrzył się znamion deliktu dyscyplinarnego i ustalił, iż postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego jest poprawne pod względem formalnym i merytorycznym, dlatego należało utrzymać je w mocy. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie z zebranego w sprawie materiału dowodowego, wynika iż nie istnieją obiektywne przesłanki uznania postępowania radcy prawnego za działania naganne, noszące znamiona deliktu dyscyplinarnego. Zgodnie z art. 118 § 1 KPC ustanowienie adwokata lub radcy prawnego z urzędu jest równoznaczne z udzieleniem mu pełnomocnictwa procesowego. Ponadto jak wynika z §2 wskazanego artykułu adwokat lub radca prawny ustanowiony przez sąd jest obowiązany zastępować stronę do prawomocnego zakończenia postępowania, chyba że z postanowienia sądu wynika, iż obowiązek zastępowania strony ustaje wcześniej. Z analizy materiału dowodowego wynika, iż odwołanie pełnomocnictwa nie zostało skutecznie dokonane, a zatem radca prawny (…) zobligowany był do świadczenia pomocy prawnej na rzecz swojego mocodawcy, co starał się czynić. Złożone w toku postępowania pisemne wyjaśnienia radcy prawnego cechują się spójnością oraz są zgodne z zasadami logiki co pozwoliło Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu OIRP w Lublinie przychylić się do oceny Rzecznika Dyscyplinarnego w zakresie ich wiarygodności. Ponadto Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, iż radca prawny jest profesjonalnym pełnomocnikiem, wpisanym na listę okręgowej izby radców prawnych, na podstawie uchwały rady okręgowej izby radców prawnych. Podstawą wpisu jest ukończenie wyższych studiów prawniczych w Rzeczpospolitej Polskiej, uzyskanie tytułu magistra lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej, a także korzystanie z pełni praw publicznych oraz posiadanie pełnej zdolności do czynności prawnych. Zgodnie z przepisami prawa polskiego osoba ubiegająca się o wpis na listę radców prawnych cechuje się nieskazitelnym charakterem i swym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu radcy prawnego. Ponadto obligatoryjnym obowiązkiem jest odbycie w Rzeczpospolitej Polskiej aplikacji radcowskiej oraz złożenie egzaminu radcowskiego, a zatem ocena profesjonalnego pełnomocnika przez pryzmat tytułu zawodowego czy nazewnictwa podczas gdy wymagania do wykonywania zawodu radcy prawnego są tożsame z wymaganiami pełnienia zawodu adwokata są nieuzasadnione. Ponadto z analizy materiału dowodowego, nie wynika jakoby radca prawny uchybił swoim obowiązkom zawodowym. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego radca prawny dochował należytej staranności przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego, wykazując się dbałością o interes

prawny swojego mocodawcy o czym świadczą próby kontaktu ze Skarżącym w celu ustalenia strategii procesowej. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, iż zgodnie z przywołanym wcześniej art. 118 KPC ustanowienie adwokata lub radcy prawnego z urzędu jest równoznaczne z udzieleniem mu pełnomocnictwa procesowego, aż do prawomocnego zakończenia postępowania. W przypadku istnienia pełnomocnictwa, które nie zostało skutecznie wypowiedziane, w razie zobowiązania Sądu do podjęcia przez stronę czynności w sprawie, uchybienie terminowi wyznaczonemu przez Sąd prowadzi do pominięcia spóźnionego pisma procesowego, a tym samym może prowadzić do powstania negatywnych skutków procesowych. W przedmiotowej sprawie radca prawny, pomimo braku kontaktu ze strony swojego mocodawcy, nie zaniedbał ochrony jego interesu prawnego, a wręcz z ostrożności procesowej, w obawie przed utratą przez Skarżącego prawa do ochrony swoich interesów złożył właściwe pismo procesowe. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zachowanie radcy prawnego nie nosi znamion deliktu, świadczy o rzetelności i profesjonalizmie w wykonywaniu zawodu.

Skarżący zarzuca Rzecznikowi Dyscyplinarnemu stronniczość. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zarzut ten jest bezzasadny, gdyż Rzecznik Dyscyplinarny przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób szczegółowy, wnikliwy i nie budzący wątpliwości. Złożone w toku postępowania dokumenty nie wskazują, jakoby radca prawny (…) dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego. Ustalenia Rzecznika Dyscyplinarnego prowadzą do konkluzji, iż czyny zarzucane radcy prawnemu nie stanowią deliktu dyscyplinarnego, a postępowanie radcy prawnego nie narusza obowiązujących norm Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podzielił rozważania Rzecznika, iż w kontekście zebranego materiału dowodowego odwołanie stanowi efekt negatywnego nastawienia Skarżącego do radcy prawnego ustanowionego jako pełnomocnika z urzędu, wyłącznie z tej przyczyny iż oczekiwał on ustanowienia adwokata. Skarżący nie wskazał nowych faktów czy dowodów, które nie były znane w momencie wydawania postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego poprzedzonej wnikliwą analizą stanu faktycznego w niniejszej sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, iż działania radcy prawnego (…) były niezgodne z obowiązującymi przepisami czy też uchybiałyby powadze zawodu radcy prawnego.

Z przytoczonych względów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych orzekł jak na wstępie.

Pouczenie

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego środek odwoławczy – art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U.2022.poz.1166 t.j).

Przewodniczący:	Członkowie:	
…….	…….	…….
r.pr. Olimpia Marcewicz – Kochnio	r.pr. Beata Franus – Wyrwich	r.pr. Ewa Piórecka